

המבנים אותם אני בונה נעים במרחב אינסופי רב מימדי ללא כח כבידה , כאשר כל נקודה במבנה היא סוף והתחלה.

העבודות מנסות לתת ממשות חומרית לדימויים מופשטים הקיימים אצלי בתודעה, "זכרונות" או מראות. מילה, משפט או טקסט המנקרים במוחי מפעילים תהליך מחשבתי שבעקבותי ונפתח עולם דימויים . כזה הוא המשפט המלווה את התערוכה, מתוך סדור התפילה.

"והאופנים וחיות הקודש ברעש גדול מתנשאים לעומת שרפים..(1)"

והאופנים וחיות הקודש שלושת כוחות אלו הם שלושה סוגים של מלאכים: האופנים מבטאים את עולם העשייה, הגלגל מבטא את התקדמות האדם בעולם, חיות מלשון חיות - חיים, הנפש האלוקית החיה באדם, השרפים אחראים על הצד הרוחני- שכלי, הם הגבוהים ביותר.

מלאכים הם כוחות רוחניים שנבראו על מנת לחבר בין הבורא לנבראים והם משמשים כשליחים להשפעת השפע מלמעלה למטה והפוך. הבורא מתגלה למעשה דרך כוחות רוחניים אלו שעל ידם מושפעים כל הדברים הקיימים בעולם. פסוק זה מעורר זכרון, התרגשות לנוכח מעמד נורא הוד ורצון להמשיך ולהתבונן בו.

הגמרא מתארת את העובר ברחם אימו כישות רוחנית, נר דולק מעל ראשו, מלאך נמצא איתו ומלמד אותו את כל התורה כולה, והוא רואה מסוף העולם ועד סופו. במצב זה נמצא שהעובר לומד את כל הידע האנושי והעל אנושי, אך מיד עם יציאתו לעולם סוטר לו המלאך על פיו, משכיח ממנו את מה שלמד ומשאיר בו זכרון רחוק בלבד.

אותו זכרון עמום ("רשימו" בלשון הקבלה) מלווה את האדם בחייו ובידו הבחירה האם לצאת למסע של חיפוש ונסיון לחשוף את הידע, או להתעלם מהקולות הקוראים לו ולהסתפק בחווית העולם הנגלה לעין.

המבנים בתערוכה מנסים לשחזר מראות ורשמים נשכחים . ה מבנה מורכב מיחידה אחת החוזרת על עצמה, אשר בה החללים שבין היחידות הם חלק בלתי נפרד מהעבודה.

השימוש הוא בקוים ומשטחים פשוטים, בחומרים קלים וגמישים, כמו פלדה קפיצית ונייר. העבודות עגולות, בדרך כלל מרחפות, מנסות למתוח את הגבול של שלושת המימדים בהם אנו שבוים ולהתעלות לממד רוחני, עד היכן שההכרה שלנו משגת ונעלמת.

תהליך העבודה הוא חיפוש מתמיד וניסיונות בחומרים שונים לשקף דימויים אלו. הגיאומטריה המקודשת משמשת אותי להמחשת מציאות רוחנית זו , מכיוון שהיא

בנויה מסמלים אוניברסליים ראשוניים המופיעים גם בקבלה היהודית. פרח החיים הוא סידור של שבעה מעגלים , כשמרכז אחד מהם נמצא על היקף ששת המעגלים העוטפים אותו. הוא מסמל גם את חלוקת התא העוברי הראשוני. עץ החיים בקבלה היהודית הוא ה"צלם". הוא חושף את כוחות הבורא דרכי הנהגתו, משמש כצינור דרכו משתלשל ומצטמצם האור העליון, מתאר את מבנה הבריאה ואת מבנה האדם כעולם קטן.

חני לרון